

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Förslag till rådets rekommendation om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare

[COM(2018) 132 final]

(2018/C 440/22)

Föredragande: **Giulia BARBUCCI**

Remiss	Europeiska kommissionen, 14.5.2018
Rättslig grund	Artikel 292 jämförd med artiklarna 153.1 c, 153.2 tredje stycket och 352 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
Ansvarig facksektion	Sysselsättning, sociala frågor och medborgarna
Antagande av facksektionen	19 juli 2018
Antagande vid plenarsessionen	20 september 2018
Plenarsession nr	537
Resultat av omröstningen (för/emot/nedlagda röster)	148/39/32

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) anser i enlighet med grundläggande internationella instrument att alla människor bör ha **rätt till ett drägligt liv, socialt skydd** och skydd mot alla väsentliga risker på arbetsplatsen och i livet, däribland hälso- och sjukvård och rätt till en värdig pension på ålderns höst. Ett tillräckligt skydd för arbetstagare i atypiska anställningsformer och egenföretagare skulle bidra till dessa målsättningar in linje med de principer som anges i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som nu måste förverkligas. Man bör säkerställa deras tillgång och inbetalningar till hälso- och sjukvård, föräldraförmåner samt förmåner vid funktionsnedsättning och ålderdom.

1.2 EESK påminner om att **tillgång till system för socialt skydd** väsentligt bidrar till rättvisare samhällen och utgör en grundläggande faktor för en produktiv, frisk och aktiv arbetskraft. Målet att återinföra **social hållbarhet** ⁽¹⁾ som en princip för utformningen och genomförandet av EU:s politik, med den bredare målsättningen att säkerställa lika villkor på det sociala området där alla enligt samma regler och på jämförbara villkor kan få tillgång till ett socialt skydd, bör vara gemensamt för institutioner på alla nivåer, det civila samhällets organisationer samt arbetsmarknadsparterna.

1.3 EESK rekommenderar att medlemsstaterna vid behov genomför rekommendationen och rapporterar med hjälp av särskilda **handlingsplaner** som bland annat bygger på att åtgärda brister identifierade i kommissionens konsekvensbedömning, som ligger till grund för rekommendationen, med fullt deltagande av arbetsmarknadsparterna och det civila samhällets organisationer.

1.4 EESK välkomnar de viktigaste förväntade effekterna av genomförandet av rekommendationen, eftersom de kommer att gynna medborgare, arbetstagare och företag, bland annat genom **ökad riskfördelning, tryggare inkomster, ökad dynamik på arbetsmarknaden, högre produktivitet, bättre resursfördelning och minskad otrygghet och fattigdom.**

1.5 "EESK anser att man kan finna en övergripande lösning på problemen med erkännandet av rättigheterna till socialförsäkring för **personer som är verksamma i de nya anställningsformerna** genom en allmän reform av sättet att finansiera systemet. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att söka lösningar som gör det möjligt att finansiera socialförsäkringssystemen med hjälp av instrument som garanterar systemens hållbarhet, men som också tillgodoser behovet av att ge personer som är verksamma i de nya anställningsformerna tillgång till dessa system" ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 237, 6.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 129, 11.4.2018, s. 7.

1.6 EESK rekommenderar att initiativ som genomförs inom ramen för rekommendationen bör ge **tillfredsställande förmåner och skydd**, inklusive skyddsnet för dem som inte uppnår minimigränserna för att ha rätt till förmåner, i synnerhet för dem som inte kan arbeta och deras familjer. EESK beklagar att basinkomsten har strukits från rekommendationen, såsom anges i kommissionens arbetsdokument – Impact Assessment ⁽³⁾. EESK efterlyste redan 2013 ett EU-direktiv som inrättar en europeisk minimiinkomst, eftersom detta skulle "bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, till skyddet av de grundläggande mänskliga rättigheterna, till en jämvikt mellan ekonomiska och sociala mål samt till en rättvis fördelning av resurser och inkomster" ⁽⁴⁾.

1.7 **Ålder** och **kön** spelar en viktig roll för människors möjlighet att delta i system för socialt skydd. Det är viktigt att ta särskild hänsyn till dessa faktorer vid utformningen av åtgärder i samband med rekommendationen.

1.8 EESK noterar att **ändamålsenlighet** bör prioriteras och eftersträvas när det gäller systemens omfattning och tillgång till systemen, särskilt när åtgärder på nationell nivå fastställs och vidtas. **Möjligheten att överföra** sociala rättigheter bör övervägas när individer växlar mellan olika anställningsförhållanden, system och rättigheter på arbetsmarknaden.

1.9 EESK anser att man bör ta itu med komplexa regelverk och andra administrativa aspekter för att säkerställa full **öppenhet** och öka människors medvetenhet och kunskap om deras skyldigheter och rättigheter. Detta kan även göras genom att förbättra kvaliteten på statistiska data (uppdelade mellan typ av anställningsförhållande, ålder, kön, funktionsnedsättning, nationalitet, osv.).

2. Inledning

2.1 Rekommendationen om socialt skydd är ett av kommissionens initiativ inom ramen för den **europiska pelaren för sociala rättigheter**. Rekommendationen och dess **vägledande principer** följer och överensstämmer med flera av de 20 principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och med arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar. I synnerhet i princip 12 står det att "Oberoende av anställningsförhållandets form och varaktighet har arbetstagare och, när deras förhållanden är jämförbara, egenföretagare rätt till lämplig social trygghet" ⁽⁵⁾.

2.2 Initiativets främsta syfte är att ge alla arbetstagare, särskilt de som har atypiska arbetsformer och egenföretagare, **konkret och effektiv tillgång till socialt skydd**. Det syftar även till att stärka och komplettera medlemsstaternas insatser för att minska klyftorna och ge rättvis och proportionell tillgång till socialt skydd till alla som arbetar oavsett deras anställningsstatus ⁽⁶⁾.

2.3 Först och främst syftar rekommendationen till att "undanröja eller minska de hinder som gör det svårt för systemen för socialt skydd att ge människor ett fullgott socialt skydd, **oavsett typ av anställningsförhållande eller arbetsmarknadsstatus**, samtidigt som medlemsstaternas behörighet att utforma sina egna system för socialt skydd respekteras" ⁽⁷⁾.

2.4 Rekommendationen syftar också till att säkerställa att alla arbetstagare har tillgång till ett fullgott **socialt skydd**: "inkomst och tidsgränser (kvalifikationsperioder, karenperioder, minsta arbetsperioder, förmånsperioder) kan utgöra ett orimligt stort hinder i fråga om tillgången till socialt skydd för vissa grupper av arbetstagare med atypisk anställning och egenföretagare" ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ Arbetsdokument från kommissionen – Impact Assessment.

⁽⁴⁾ EUT C 170, 5.6.2014, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT C 125, 21.4.2017, s. 10.

⁽⁶⁾ Se även ILO:s rekommendation nr 202, som ger länder vägledning om hur de ska införa och bibehålla grundläggande sociala trygghetsgarantier som kärnan i deras nationella sociala skyddssystem.

⁽⁷⁾ Se rekommendationen om socialt skydd, s. 8 och s. 14, punkt 10, s. 16 skäl 4, s. 24 punkterna 8 och 10.

⁽⁸⁾ Se rekommendationen om socialt skydd sida 19, skäl 18.

2.5 EESK beklagar att basinkomsten har strukits från rådets rekommendation. I en nyligen genomförd studie från OECD⁽⁹⁾ anges att de pågående diskussionerna om basinkomst, mot bakgrund av de snabba förändringar som sker på arbetsmarknaden, i själva verket ger värdefulla impulser för att förstå vilken typ av socialt skydd man vill ha i olika samhällen. EESK har tidigare angett⁽¹⁰⁾ att "en europeisk minimiinkomst kommer att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, till skyddet av de grundläggande mänskliga rättigheterna, till en jämvikt mellan ekonomiska och sociala mål samt till en rättvis fördelning av resurser och inkomster". Kommittén efterlyste även antagandet av ett ramdirektiv och att man skulle "undersöka möjligheterna att finansiera en europeisk minimiinkomst".

2.6 De åtgärder och principer som läggs fram i rekommendationen kommer därför dels att syfta till att säkerställa **tillgång till socialt skydd för alla förvärvsarbetande** (i synnerhet för arbetstagare i atypiska anställningsformer och egenföretagare), dels att **garantera ett fullgott socialt skydd** under alla omständigheter.

2.7 De europeiska och nationella arbetsmarknadsparterna har i stor utsträckning tagit itu med utmaningen att säkerställa ett fullgott socialt skydd för alla arbetstagare i tidigare avtal, gemensamma förklaringar och nationella kollektiva förhandlingar. Exempelvis uppmärksammas behovet av att "se till att systemen för socialt skydd är anpassade till nya flexibla arbetsformer" i ingresserna till de europeiska avtalen om socialt partnerskap för tidsbegränsade avtal. De europeiska arbetsmarknadsparterna noterade i sitt arbetsprogram för 2015–2016⁽¹¹⁾ behovet av att "garantera hållbara och tillgängliga sociala skyddssystem för alla medborgare".

2.8 De europeiska arbetsmarknadsparterna uttryckte oro i sin djupgående sysselsättningsanalys som utarbetades 2015⁽¹²⁾, i vilken de rekommenderade att medlemsstaterna och kommissionen skulle samarbeta bättre för att bekämpa korruption, skattebedrägerier och skatteflykt, fenomen som har en negativ effekt på välfärdssystem, socialt ansvarsfulla företag och individer. De rekommenderade också att medlemsstaterna skulle samarbeta med arbetsmarknadsparterna för att identifiera brister i hållbarhet och tillgänglighet hos de sociala skyddssystemen och sträva efter att säkerställa att sådana system fortsätter att tillgodose människornas behov i framtiden, särskilt de mest utsatta som är i riskzonen för socialt utanförskap⁽¹³⁾.

3. Allmänna anmärkningar: Bakgrund

3.1 Förändrade arbetsförutsättningar: **digitaliseringen, demografiska förändringar, energiomställningen, globaliseringen och nya arbetsformer** kan innebära såväl möjligheter som utmaningar för regeringar, det organiserade civila samhället och arbetsmarknadsparterna.

3.2 Förändringar på arbetsmarknaderna: strukturella reformer av arbetsmarknaderna har diversifierat dem och en del anställningsformer är för närvarande uteslutna från grundläggande sociala skyddsåtgärder i vissa medlemsstater. Det finns allt fler **olika typer av avtalsformer** och **betydande nationella skillnader** när det gäller kontext och system: år 2016 var 14 % av de förvärvsarbetande i EU egenföretagare, 8 % heltidsanställda på begränsad tid, 4 % deltidanställda på begränsad tid och 13 % deltidanställda med tillsvidareanställning⁽¹⁴⁾.

3.3 Olika länder har olika system för socialt skydd, men de står alla inför **liknande utmaningar**: arbetsmarknadens omvandling och förändringar i lagstiftning, åldrande arbetskraft och tendensen att höja den lagstadgade pensionsåldern, unga människors och kvinnors låga deltagande på arbetsmarknaden (både kvalitativt och kvantitativt), att inkludera människor som befinner sig längst bort från arbetsmarknaderna och sannolikt kommer att fortsätta hamna utanför arbetsmarknaderna, digitaliseringen och nya arbetsformer. Vissa socialförsäkringssystem bygger på att bidrag till socialförsäkring tas från arbetstagarnas lön. Det är viktigt att ta hänsyn till detta när vi tar itu med de nya utmaningarna.

⁽⁹⁾ Basinkomst som politiskt alternativ: Teknisk bakgrundsinformation som illustrerar kostnader och fördelningsmässiga effekter för utvalda länder, OECD, 2017.

⁽¹⁰⁾ EUT C 170, 5.6.2014, s. 23.

⁽¹¹⁾ <http://resourcecentre.etuc.org/EU-social-dialogue-5.html>

⁽¹²⁾ Fördjupad arbetsmarknadsanalys från 2015 – Etuc, BusinessEurope, CEEP, UEAPME.

⁽¹³⁾ Se fotnot 12.

⁽¹⁴⁾ Eurostat 2016.

3.4 **Könsspecifika faktorer som påverkar** tillgången till arbetsmarknaden och förmågan att stanna kvar på arbetsmarknaden samt möjligheten att få tillgång till socialt skydd måste bedömas. Kvinnor är vid sidan av unga och migranter ofta överrepresenterade i nya arbetsformer⁽¹⁵⁾, vilket får dominoeffekter på de sociala trygghetsförmånerna.

3.5 Ålder är också en viktig faktor när det gäller att få tillgång till socialt skydd: yngre generationer tenderar i större utsträckning att ha atypiska arbetsformer ("andelen med tillfälliga anställningsvillkor eller med 'andra eller inget avtal' är dubbelt så hög bland arbetstagare mellan 20 och 30 år som i andra åldersgrupper"⁽¹⁶⁾). Att det tar längre tid att gå från utbildning till standardmässiga anställningsformer kan få en långtgående negativ effekt både på tillgången till socialt skydd och framtida pensionsnivåer, inte minst på grund av den extrema fragmenteringen av arbetslivet⁽¹⁷⁾.

3.6 Skillnaderna i tillgång till socialt skydd på grund av arbetsmarknadsstatus och typ av anställningsförhållande kan utgöra ett hinder för att utnyttja möjligheterna att byta arbetsmarknadsstatus om det innebär att man går miste om rättigheter, vilket i slutändan kan resultera i en lägre arbetsproduktivitetstillväxt. De kan även hämma entreprenörskap, **konkurrenskraft och hållbar tillväxt**.

3.7 Dessa brister kan också leda till missbruk av olika typer av arbetsmarknadsstatus och skapa otillbörlig konkurrens mellan företag som fortsätter att bidra till det sociala skyddet och de som inte gör det.

3.8 I det långa loppet är det den sociala och ekonomiska hållbarheten i de nationella systemen för socialt skydd som står på spel, i synnerhet mot bakgrund av aktuella demografiska trender och arbetslöshetsciffror.

4. Särskilda kommentarer: Sammanfattning av rekommendationen

4.1 EESK noterar att tidigare lagstiftning på EU-nivå (bl.a. direktiven 2010/41/EU, 2014/50/EU och (EU) 2016/2341) har försökt motverka skillnaderna mellan systemen för socialt skydd, men de preliminära slutsatserna om exempelvis direktiv 2010/41/EU visar att denna lagstiftning i vissa fall har misslyckats med att säkerställa faktisk tillgång till socialt skydd för egenföretagare⁽¹⁸⁾.

4.2 EESK noterar också att kommissionen i den årliga tillväxtöversikten 2018 framhåller att ersättning för förlorad inkomst genom sociala skyddssystem är nödvändig för att minska klyftorna och främja social sammanhållning och inkluderande tillväxt⁽¹⁹⁾.

4.3 De senaste åren har det totala antalet egenföretagare minskat något i EU⁽²⁰⁾. Ett av skälen till detta är bristen på skydd eller den otillräckliga skyddsnivån för dessa personer vid sjukdom och andra villkor som hänger ihop med familjelivet (föräldraskap, familjeomsorg, osv.) Därför skulle en god skyddsnivå kunna leda till mer och bättre egenföretagande. Det är dock nödvändigt att institutioner på alla nivåer bekämpar alla former av falskt egenföretagande, även över gränserna.

4.4 EESK välkomnar och stöder därför beslutet i rekommendationen att gå längre än det ursprungliga förslaget i konsekvensbedömningen, dvs. att rekommendera att "utöka den formella omfattningen av det sociala skyddet på obligatorisk basis till alla arbetstagare" och "se till att egenföretagare får tillgång till socialt skydd genom att utöka den formella omfattningen av det sociala skyddet på obligatorisk basis för förmåner vid sjukdom och hälso- och sjukvård, föräldraskap, ålderdom och invaliditet samt vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar" och "på frivillig basis för förmåner vid arbetslöshet". EESK anser att den **låga anslutningsgraden i frivilliga system för egenföretagare** (från under 1 % till 20 %), där sådana finns, är en tillräcklig anledning att främja ett bättre skydd.

⁽¹⁵⁾ ILO: INWORK Issue Brief No 9, maj 2017.

⁽¹⁶⁾ Se rekommendationen om tillgång till socialt skydd, s. 2–3.

⁽¹⁷⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 15.

⁽¹⁸⁾ Se Barnard, C. och Blackham, A., *The implementation of Directive 2010/41 on the application of the principle of equal treatment between men and women engaged in an activity in a self-employed capacity*, 2015, rapport från det europeiska nätverket av juridiska experter inom området jämställdhet, beställd av kommissionens generaldirektorat för rättsliga frågor. Se förslag till rådets rekommendation om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare, s. 9.

⁽¹⁹⁾ Den europeiska planeringsterminen 2018: den årliga tillväxtöversikten.

⁽²⁰⁾ Se Eurofound: "The many faces of self-employment in Europe".

4.5 Åtgärder som syftar till att alla egenföretagare ska omfattas av skyddet är därför välkomna. Det gäller även vid behov medhjälpande makar, dvs. där maken eller partnern är egenföretagare och den medhjälpande maken/partnern regelbundet och aktivt bidrar till egenföretagarens verksamhet på ett sätt som kan anses vara den medhjälpande makens/partnerns huvudsakliga sysselsättning.

4.6 Alla medborgare bör ha tillgång till sociala skyddssystem som klarar att tillhandahålla **tillräckliga förmåner**. Systemen kan vara skatte- eller försäkringsgrundade, och människor bidrar i lika stor utsträckning och i förhållande till sin förmåga till dessa system (eller undantas från sådana bidrag) och utnyttjar systemens förmåner i förhållande till sina behov, åtminstone beträffande tillräckliga minimiskydd och skyddsnet för nödfall.

4.7 För att främja delaktighet, tillräcklighet, rättvisa och lika villkor i det bredare perspektivet av samhällsutveckling och ekonomisk tillväxt måste vi säkerställa **hållbarhet** och finansiering av tillgången till ett **fullgott** socialt skydd för att hålla jämna steg med förändringarna på arbetsmarknaderna ⁽²¹⁾.

4.8 Åtgärder på EU-nivå och nationell nivå bör utformas i förväg för att uppnå **likabehandling och lika möjligheter**: sociala offentliga utgifter i Europa är ouppslösligt knutna till den europeiska sociala modellen. Europa har alltid varit en mycket attraktiv kontinent tack vare det välutvecklade sociala trygghetssystemet, jämfört med andra delar av världen.

4.9 System för socialt skydd bör bygga på **solidaritet** och **jämlikhet** utan möjlighet till diskriminering på grund av olika personliga villkor/bakgrunder och/eller arbetsmarknadsstatus.

4.10 När åtgärder för socialt skydd för **personer med funktionsnedsättning** utformas bör detta göras med de mänskliga rättigheterna som basis (FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning). Personer med funktionsnedsättning som inte kan arbeta och deras familjer bör skyddas mot risken att hamna i fattigdom och garanteras en tillfredsställande levnadsstandard ⁽²²⁾.

4.11 Rekommendationen bör genomföras fullt ut av medlemsstaterna så att arbetstagare i atypiska anställningsformer och egenföretagare kommer att åtnjuta ett bättre skydd. System för socialt skydd bör utformas/förändras så att de blir mer och mer **inkluderande** i enlighet med rekommendationerna i den årliga tillväxtöversikten 2018: "Bättre komplementaritet mellan arbetsmarknadssystemen och systemen för social integration hjälper alla utsatta grupper, skapar ökat välbefinnande för alla och leder till starkare social sammanhållning".

4.12 Bekämpning av otillbörlig konkurrens i EU och åtgärder mot odeklarerat arbete (i linje med det arbete som bedrivs av europeiskt forum mot odeklarerat arbete) kommer att gynna företagen, eftersom ett bättre socialt skydd och mindre otillbörlig konkurrens kan **främja produktiviteten**.

4.13 Allmän tillgång till **hälso- och sjukvård** är en annan väsentlig del av rekommendationen som stämmer överens med princip 16 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter ⁽²³⁾. Som kommissionens konsekvensbedömning i vissa länder har visat kan arbetstagare i atypiska anställningsformer och egenföretagare på grund av anställningsformer eller arbetsmarknadslagstiftning ha begränsad tillgång till hälso- och sjukvård. Tillgång till hälso- och sjukvård bör vara obligatorisk för alla anställda och egenföretagare.

4.14 EESK välkomnar också tillkännagivandet om ett ökat samarbete med Eurostat för att ta fram **lämpliga indikatorer** på framsteg mot formellt skydd, effektivt skydd och öppenhet, osv. samt om kommissionens kommande arbete i kommittén för socialt skydd för att fastställa en **ram för riktmärkning** för socialt skydd. Det kommer att bidra till att åtgärda bristen på en fullgod databas och underlätta en mer rättvisande bedömning av resultatet av de politiska åtgärder som vidtas inom ramen för rekommendationen.

Bryssel den 20 september 2018.

Luca JAHIER
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande

⁽²¹⁾ Se BusinessEuropes ståndpunktsdokument om "Rådets rekommendation om tillgång till socialt skydd" s. 1 punkt 1 (19 april 2018).

⁽²²⁾ Se EDF:s resolution om sysselsättning och social integration av personer med funktionsnedsättning, (*Resolution to promote employment & social inclusion of persons with disabilities*) från den 6 november 2017: <http://www.edf-feph.org/newsroom/news/social-pillar-edf-adopts-resolution-promote-employment-social-inclusion-persons>

⁽²³⁾ Den europeiska pelaren för sociala rättigheter, princip 16: "Var och en har rätt att i rätt tid få överkomliga förebyggande insatser samt vård och medicinska behandlingar av god kvalitet".

BILAGA

Följande ändringsförslag till punkterna 1.6 och 2.5 avslogs under debatten, men fick minst en fjärdedel av rösterna:

Punkt 1.6

Ändra enligt följande:

1.6 EESK rekommenderar att initiativ som genomförs inom ramen för rekommendationen bör ge **tillfredsställande förmåner och skydd**, inklusive skyddsnet för dem som inte uppnår minimigränserna för att ha rätt till förmåner, i synnerhet för dem som inte kan arbeta och deras familjer. EESK noterar beklagar att basinkomsten har strukits från rekommendationen, såsom anges i kommissionens arbetsdokument – Impact Assessment ⁽¹⁾. Det finns flera skäl till detta, bl.a. täckningskriterier och att man föredragit att ta itu med problemen inom ramen för de befintliga sociala trygghetssystemen i medlemsstaterna. EESK välkomnar dock den pågående diskussionen i medlemsstaterna om basinkomst och andra skyddsnet som syftar till aktiv inkludering på arbetsmarknaden och samhället i stort. EESK efterlyste redan 2013 ett EU-direktiv som inrättar en europeisk minimiinkomst, eftersom detta skulle "bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, till skyddet av de grundläggande mänskliga rättigheterna, till en jämvikt mellan ekonomiska och sociala mål samt till en rättvis fördelning av resurser och inkomster" ⁽²⁾.

Motivering

Ges muntligen.

Resultat av omröstningen

För	91
Emot	112
Nedlagda röster	10

Punkt 2.5

Ändra enligt följande:

2.5 EESK noterar att basinkomsten har strukits från rekommendationen, såsom anges i kommissionens arbetsdokument – Impact Assessment. Det finns flera skäl till detta, bl.a. täckningskriterier och att man föredragit att ta itu med problemen inom ramen för de befintliga sociala trygghetssystemen i medlemsstaterna. EESK beklagar att basinkomsten har strukits från rådets rekommendation. I en nyligen genomförd studie från OECD anges att de pågående diskussionerna om basinkomst, mot bakgrund av de snabba förändringar som sker på arbetsmarknaden, i själva verket ger värdefulla impulser för att förstå vilken typ av socialt skydd man vill ha i olika samhällen. EESK har tidigare angett att "en europeisk minimiinkomst kommer att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, till skyddet av de grundläggande mänskliga rättigheterna, till en jämvikt mellan ekonomiska och sociala mål samt till en rättvis fördelning av resurser och inkomster". Kommittén efterlyste även antagandet av ett ramdirektiv och att man skulle "undersöka möjligheterna att finansiera en europeisk minimiinkomst".

Motivering

Rekommendationens tillämpningsområde omfattar inte förmåner för existensminimum. Den huvudsakliga inriktningen ligger på att underlätta tillgången till social trygghet för de grupper av arbetstagare som ofta inte omfattas av de sociala trygghetssystemen i medlemsstaterna. Därför finns det ingen anledning att beklaga att tanken på en basinkomst förkastades i kommissionens förslag. EESK skulle däremot kunna notera den pågående diskussionen i medlemsstaterna och i andra sammanhang, t.ex. OECD. När det gäller EESK:s tidigare yttrande om minimiinkomst bör det också finnas en länk till Arbetsgivargruppens uttalande för att tydligt visa på åsiktsskillnaderna i denna fråga. Hänvisningen till uttalandet från Arbetsgivargruppen har tidigare använts, t.ex. i EESK:s yttranden SOC/542 (Europeiska pelaren för sociala rättigheter) och SOC/564 (Inverkan av den sociala dimensionen och den europeiska pelaren för sociala rättigheter på EU:s framtid).

⁽¹⁾ Arbetsdokument från kommissionen – Impact Assessment.

⁽²⁾ EUT C 170, 5.6.2014, s. 23.

Resultat av omröstningen

För	92
Emot	113
Nedlagda röster	13
